

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1453/2025
09.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Бојане Пауновић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичних дела угрожаваће сигурности из члана 138. став 3. у вези става 1. КЗ и напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Милутиновића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини К 201/24 од 27.06.2025. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 135/25 од 19.08.2025. године, у седници већа одржаној дана 09.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Милутиновића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини К 201/24 од 27.06.2025. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 135/25 од 19.08.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини К 201/24 од 27.06.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела угрожаваће сигурности из члана 138. став 3. у вези става 1. КЗ, за које кривично дело му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и због кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 1. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од једне године, па му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена јединствена казна затвора у трајању од једне године и два месеца и истовремено одређено да се наведена казна неће извршити уколико окривљени за време од четири године по правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело.

Истом пресудом, на основу члана 261. и 264. ЗКП је одређено да трошкови кривичног поступка падају на терет окривљеног, док ће суд о висини трошкова донети одлуку посебним решењем. На основу члана 258. став 4. ЗКП оштећени ББ је упућен да свој имовинскоправни захтев оствари у парничном поступку.

Пресудом Вишег суда у Јагодини Кж1 135/25 од 19.08.2025. године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца ОЈТ у Јагодини и браниоца окривљеног АА, адвоката Душана Гашића, а првостепена пресуда је потврђена.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Марко Милутиновић поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због повреде закона, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев, укине побијане пресуде и врати предмет првостепеном суду на поновно одлучивање или преиначи побијане правноснажне пресуде у смислу навода из захтева за заштиту законитости и на основу члана 488. став 3. ЗКП одложи извршење првостепене правноснажне одлуке.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тач. 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, док су ставом 4. наведеног члана прописани услови под којима окривљени, преко свог браниоца, може поднети захтев за заштиту законитости и то такстативним набрајањем повреда закона (члан 74., члан 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тач. 1), члана 439. тач.1) до 3) и члана 441. став 3. и 4.), које могу бити учињене у првостепеном и поступку пред апелационим, односно другостепеним судом.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости не опредељује конкретно ни једну повреду закона која, у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП, представља законом дозвољен разлог за подношење захтева. Бранилац истиче да је суд на утврђено чињенично стање погрешно применио одредбе Кривичног законика, јер су радње које је критичном приликом предузео окривљени биле предузете у циљу заштите сопствене имовине, имајући у виду да се ради о лицу које је вишегодишњи трговац. Наиме, критичног дана је у локалу окривљеног рађен попис имовине, у тренутку када је у локал приступио окривљени као извршни дужник, окривљени осећао узнемирено и и усплахирено, те изговорене речи које је упутио оштећеном, нису значиле претњу, већ примедбе на рачун оштећеног. Бранилац даље у захтеву опширно наводи како се окривљени понашао и шта је критичном приликом рекао и осећао, односно како се обратио оштећеном, да је све што је предузео наведеног дана било у циљу заштите своје имовине, као и да је суд другачије требало да вреднује исказ оштећеног и да у конкретном случају кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 1. КЗ, није било.

На описани начин, бранилац окривљеног у суштини оспорава чињенично стање утврђено првостепеном и потврђено другостепеном пресудом, дајући своје чињеничне закључке другачије од оних утврђених побијаним пресудама и даје сопствену оцену изведених доказа, на који начин указује на повреду закона из члана 440. ЗКП.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче и повреду одредбе члана 54. КЗ, односно околности које су од утицаја приликом одмеравања казне, наводећи да суд није дао адекватан значај олакшавајућим околностима на страни окривљеног, да се ради о неосуђиваном лицу, да је човек старије животне доби, нарушеног здравља, да је познат трговац у свом граду и да нема последица кривичног дела, па је окривљеном требало изрећи краћи услов проверавања.

По оцени Врховног суда, на наведени начин захтевом се указује на повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП.

Међутим, погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреда закона из члана 440. ЗКП, као и повреда закона из члана 441. став 1. ЗКП, у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представљају законом дозвољене разлоге због којих окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек – захтев за заштиту законитости, због чега је Врховни суд, захтев за заштиту законитости оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић